

et quod quid significat: alio vero singula eorum, quæ prædicantur, quantitatem, qualitatem, & quæcunque cætera talia sunt. **Quemadmodum** enim & ipsum est inest quidem omnibus, non tamen similiter, sed huic quidem primò, illis vero consequenter: ita & quod quid est simpliciter substantiaz, cæteris vero quodam modo. Etenim interrogare possumus, quid est ipsum quale. **Quare** & ipsum quale est eorum, quorum est quid est: non tamen simpliciter, sed sicut de non ente, logicè quidam aiunt esse ipsum non ens, non simpliciter, sed non ens, ita & ipsum quale. Oportet igitur & considerare, quomodo de quoconque dicere decet, non tamen magis, quam quomodo se habet. **Quare** nunc quoque cum manifestum, quod dicitur, sit, ipsum etiam quod quid erat esse, similiter inerit primò quidem, & simpliciter substantiaz, deinde cæteris, sicut & ipsum quid est: non simpliciter quid erat esse, sed qualitati, aut quantitati quid erat esse. Oportet etenim, aut æquiuocè ista esse, aut cum additione, vel ablatione: sicut & quod non scibile, scibile. Nam reetus est neque æquiuocè dicere, neque eodem modo: sed quemadmodum medicinale, eo quod ad idem quidem & vnum, non autem idem & vnum, non tamen etiam equiuoce. Nullum etenim medicinale corpus, opus, & vas dicitur æquiuocè, neque secundum vnum, sed ad vnum: sed hæc quidem quomodo conque dicere quis velit, nihil differt. Illud autem manifestum est, quod que primò & simpliciter definitio, & quod quid erat esse, substantiarum est: at ceterorum quoque similiter est, non tamen primò. Non enim est necesse, si hoc ponamus, huius definitionem esse quocunque oratione, idem significat, sed quod aliqua oratione, hoc autem si vnius sit, non continuacione, sicuti Ilias, aut quæcunque coniunctione, sed si quoties dicitur vnum. Vnum autem dicitur, sicuti & ens. Ens autem quoddam, ipsum quod quid, quoddam quantum, quoddam quale quid significat. **Quare** & albi hominis erit oratio & definitio: alio vero modo, & albi & substantiaz.

CAPVT V.

Habet autem dubitationem, si quis
nō dicat definitionem esse eam, quæ
ex additione sit orationem: cuius erit de-
finitio, non simplicium, sed copulatum? **E**x
additione enim necesse est manifesta-
re. Dico autem, utputa, est natus, &c concav-
itas, & similitas, quod ex ambobus dicitur:

Α καὶ τὸ τόδε πολλον δέ, οὐκέτον τοῦτο κατηγορουμένων, ποσὸν, καὶ οὐσα ἀλλα τοις αὐτοῖς ὁ στέρερ γε καὶ τὸ τούτον υπάρχει πάσιν, ἀλλὰ οὐχ ὁμοίως, ἀλλὰ τῷ μὲν προστάτῳ, τοῖς δὲ ἐπομένοις· οὕτω καὶ τὸ τούτον, ἀπλάνως μὲν τῇ οὐσιᾳ πάσιν δὲ τοῖς ἀλλοις, καὶ γε τὸ ποιὸν ἐργαμένῳ δὲ τούτον οὐσε καὶ τὸ ποιὸν, τοῦτο τούτον μὲν, ἀλλὰ οὐχ ἀπλάνως, ἀλλὰ ὡσεὶ πότερον τῷ μὲν οὐν, οὐχ ἀπλάνως, ἀλλὰ μὲν οὐν, οὕτω καὶ τὸ ποιόν. Δεῖ μὲν οὐν συκοπεῖν καὶ τὸ ποές δὲ τούτον λέγενται εἰκόσιον, οὐ μὲν μεταλόγιον γε, τὸ ποτὲ πάραχε. Μὴ δέ τοι νῦν ἐπειδὴ τὸ λεγόμενον φαινεσθι, καὶ τὸ τούτον ἔργον ὁμοίως οὐταρκέει, περιστώτως μὲν καὶ ἀπλάνως τῇ οὐσίᾳ, τοῦτο καὶ τοῖς ἀλλοις, ὁστέρει καὶ τὸ τούτον, οὐχ ἀπλάνως τὸ τούτον ἔργον, αἰσθάνομεν, ηποτε τοισι τούτοις. Δεῖ γέ δέ οὐδὲν μέμνημας ταῦτα φαινεῖν ὄντα, ηπειδὴ πειθέντας καὶ ἀφεγγειλτας, ὁστέρει καὶ τὸ μηδὲπιπον, ἀπειπον ἐπειδὴ τούτο τούτον δέσι, μήτε οὐμανύμως φαίνεται, μήτε αἴσιαν τοις, ἀλλὰ ὁστέρει τὸ ιατρικὸν τῷ περὶ τούτῳ μηδὲ, καὶ οὐ τὸ άντε τὸ καὶ τὸ έν. οὐ μέρος οὐδὲν ὁμοίως μέμνημας. οὐ δέν τούτον ψήφισμα καὶ ἔργον καὶ σπουδὸς λέγεται, οὐ δέ οὐμανύμως, οὐτε καὶ τὸ έν, ἀλλὰ περὶ τούτων. ταῦτα μὲν οὐ ποτέρος τοις δέσλειται, λέγεται, διατάρεται οὐδὲν τούτον δέ φανεσθι, ὅποι περιστώτας καὶ ἀπλάνως οὐρανός, καὶ τὸ τούτον ἔργον ιατρικὸν σῶμα καὶ ἔργον καὶ σπουδὸς λέγεται, οὐ δέ οὐμανύμως, οὐτε τὸ καὶ τὸ έν, ἀλλὰ περὶ λόγων. ταῦτα δέ έστιν ἔνδον ἂν, μη τοι συνεχεῖ ὁστέρει ή Γλαύκης, ηδὲ οὐσιαστήριον, ἀλλὰ έστιν διστροφῆς λέγεται τὸ έν τὸ δέ έν τὸ μὲν τὸ δέ πι, τὸ δέ ποσὸν, τὸ δέ ποιόν τη σημειώσεις. διὸ καὶ λευκοῖς αἱ θράψαι τοις λόγοις καὶ οὐρανοῖς· ἀλλοι δέ ξέπον, καὶ τοις λευκοῖς καὶ οὐσιάσις.

Κεφαλή αυτού ε.

Eκεῖ δὲ ἀπορεῖται τις μή οὐδὲσ-
μὸν εἶ τὸν ἐν προθέσεως λόγον, τίνει
ἴστημι θεοφόρος, τῷδε οὐχ ἀπλῶν, ἀλλὰ συνδε-
ματικότερον; ἐν προθέσεως γῇ αἰάγον
δηλοῦν. Λέγω δὲ οἶον, ἔστι πᾶς, καὶ πειθό-
τις, καὶ σημότις, τὸ ἐπὶ τοῦ μυστῶν πειθόμενος,
τῷ τούτῳ ἐν ταῦται, καὶ εὐ συμβείνοντά γε.